

Kádár János fogadta az Izraeli Kommunista Párt főtitkárát

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára szerdán fogadta Meir Vilnert, az Izraeli Kommunista Párt főtitkárát. A találkozó kölcsönös tájékoztatásra és eszmecserére került sor az időszerű nemzetközi kérdésekről, a kommunista és munkásmozgalom helyzetéről, valamint az imperializmus elleni küzdelem előtérben álló problémáiról. A találkozón megvitatott kérdésekben ismételtén kifejezésre jutott a két testvérpártnak a marxizmus-leninizmus, a proletár internacionális elvein nyugvó nézetazonossága.

A szívélyes, elvtársi légkörű megbeszélésen részt vett Komócsin Zoltán, a Politikai Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára és Garai Róbert, a KB külügyi osztályának helyettes vezetője.

Mezőgazdasági üzemek parádéja

Korszerű falu — Budapesten

Közeledünk a 67. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás és Vásár megnyitására, melyet augusztus 28-tól szeptember 20-ig tartanak Budapesten.

Az impozáns, nagy seregszemlére nemcsak belföldről, hanem külföldről is érkeznek majd kiállítók. A kiállítás területe 33,5 hektár, s az utóbbi seregszemléhez viszonyítva a területnövekedés 2,5 hektár. A szabadtéri bemutatásokat 65 ezer négyzetméteren rendezik, a pavilonok alapterülete pedig 40 ezer négyzetmétert foglal el.

Eddig 50 hazai kiállító jelentkezett. A szocialista országokból is érkeztek nevezések, hat cég mutatja majd be termékeit, a tőkés országokból 29 cég. A hazai kiállítók 13 ezer 5 négyzetméter fedett területet és 22 ezer 755 négyzetméter szabadterületet foglalnak el, míg a külföldi kiállítók összesen 5885 négyzetméter fedett és 11 ezer 196 négyzetméter szabadterületet.

Az idei kiállítás felszabadosulását 25. évfordulójának történelmi jelentőségéhez kapcsolódik, és szemlélteti a mezőgazdaság termelési

módjában, valamint a parasztság életkörülményeiben bekövetkezett forradalmi átalakulást, ismerteti a párt agrárpolitikájának eredményeit, bemutatja az élelmiszeripar más népgazdasági ágakkal való kapcsolatát, s számot ad hazánk és a KGST-országok között kialakult műszaki, tudományos és gazdasági együttműködésről. Ez a nagy mezőgazdasági seregszemle nehéz feladatokat hordoz, amikort majd bemutatja, hogy milyen fejlődést tett meg az ország, a magyar mezőgazdaság, hiszen ennek értékelésére elég két adat is: napjainkban a lakosság élelmiszerfogyasztása az összes fogyasztás 48-49 százalékát teszi ki. Élelmiszerkivitelünk pedig a népgazdaság összes exportjából 22-23 százalékot részesedik.

Az elmúlt két és fél évtized alatt az ország élelmiszer termelése megkétszereződött. Megalakultak a szocialista gazdaságok, gyarapodtak a termelőerők, megszilárdult, fejlődött a gazdálkodás. A negyedik ötéves terv időszakában az élelmiszeripar előtt hatalmas feladatok állnak, a hazai ellátás és az export több, jobb és olcsóbb élelmiszert követel. A közgaz-

dasági környezet-határok, arra ösztönzik a termelő üzemeket, hogy a népgazdasági tervben szereplő feladatokat megoldják. Ezt példázza a kiállítás is, amelyen a magyar élelmiszeripar összes ágazatának bemutatását teljes vertikális kapcsolatban tárja a szakemberek és a látogatók elé.

Érdekes lesz ennek a nemzetközi seregszemlének az első ízben megrendezésre kerülő korszerű falu bemutatása. Ez ismerteti a falu társadalmi viszonyainak változását, az életkörülményekben elért javulást. A korszerű falu bemutató terület csaknem 2000 négyzetméter lesz. Felépül egy 360 négyzetméter nagyságú pavilon, ahol a dokumentációs kiállítást helyezik el. Itt szemléltetik a parasztság felszabadulás előtti és utáni helyzetét, a mai falu társadalmi, gazdasági, kulturális és szociális viszonyait. Makettek mutatják a falu korszerűsítését szolgáló településfejlesztést.

A pavilon mögött megépítik a „szép falu, szép ház” pályázatra beküldött pályaművekből kiválasztott korszerű falusi lakóházat, gazdasági udvarral együtt. A lakóház alapterülete több mint 100 négyzetméter lesz, 3 szobával, önkényes terasszal, és zárt verandával. A gazdasági épületek sem hiányozhatnak, tüzelőtároló, bor-, zöldség-, gyümölcs-tároló és barkácműhely sem. Megépítik a háztáji állatok elhelyezésére alkalmas istállókat, épületeket is. Sőt, a ház körül található díszkert, gyümölcskert sem hiányzik majd.

Sz. L. I.

Csak rendkívüli módszerek segíthetnek!

Mint ismeretes, a Gazdasági Bizottság rendkívül fontos határozatot hozott az elmúlt héten a vagonrakodás meggyorsításáért. Tegnap, csütörtökön a megyei tanács épületében a megyei szállítási bizottság, a közlekedési vállalatok szakemberei, a tanács ipari, közlekedési, mezőgazdasági osztályvezetői arról tanácskoztak, hogy milyen intézkedéseket kell tenni a GB-határozat végrehajtásáért Csongrád megyében és Szegeden.

Az utóbbi esztendőben visszatérő gondunk a nehézkes vagonrakodás. Az egész országban, így Szegeden és Csongrád megyében is rendszeresen egy-két nappal tovább vesztegelnek a vagonok, mert a címzettek nem ürtik ki a számukra érkezett árucikketeket. Hiába volt eddig a MÁV, többé-kevésbé ösztönző tarifája, a vállalatok nem éltek a lehetőségekkel, s továbbra sem rakodtak a hétvégeken és éjszaka. A nyár közepére súlyosabbá vált a helyzet: a megnövekedett tempójú gazdasági élet igényeivel az egész közlekedésben feszültség keletkezett. Bebizonyosodott, hogy kevés a jármű is. A rövidített munkaidő bevezetésével ráadásul péntek délutántól hétfő reggelig szinte szünetelt mindenfajta rakodási tevékenység — a vállalatok nem tudták megszervezni a hétvégi rakodóbrigádokat. Az árvízhelyzet idején az amúgy is túlterheléssel küzdő vasút feladatait még jobban megnövekedtek.

A szakemberek elsősorban a vagonrakodások gyorsításában látták a kivezető utat, s ezért született meg a GB-határozat, amely súlyos anyagi szankciókkal sújtja a késedelmes vállalatokat. Amennyiben három napig nem rakodnak ki egy vagon, a vállalat már 7 ezer

776 forint kocsiallaspénzt köteles fizetni.

A rendelkezés augusztus 15-től február 28-ig van érvényben.

Az értekezlet után megkérdeztük Vajda Sándort, a MÁV szegedi igazgatóságának osztályvezetőjét, vajon milyen lehetőség van a népgazdasági érdekek miatt oly fontos rakodások meggyorsítására, Szegeden, Csongrád megyében?

Vajda Sándor elmondta, hogy a GB-határozat minden tekintetben sokat segít majd a helyzeten. A rendelkezésre álló technikai felkészültséget, a körülményeket tekintve azonban csak rendkívüli szervezéssel, intézkedéssel lehet lebonolyítani, a gyorsabb rakodásokat. Sajnos, a vállalatoknak úgyszólván egyáltalán nincs rakodógépparkjuk; erre a feladatra nem készültek fel. Köztudott, hogy kevés a rakodómunkás is, ráadásul egyes termékek ma már — éppen a balesetvédelmi, munkásvédelmi érdekekből — csak géppel volna célszerű rakodni.

Az árvízhelyzet időszakában a vállalatoknál széles körben mozgósították a dolgozókat, akik különböző feladatok elvégzésére álltak készenlétben. Most minden vállalatnak saját érdeke lesz, hogy hasonlóan szervezze meg a címére érkezett áruk vasúti kocsiból való kirakását és elszállítását, hiszen a kocsiallaspénzek, a GB-határozat fogalmazásában — a büntető jellegű progresszív fizetési kötelezettségek — súlyos érvágást jelenthetnek a vállalati gazdálkodásra. Ráadásul az üzemek, vállalatok vezetőit személyesen is felelőssé teszi a késedelmességért, elvonhatják permiumukat, jutalmukat.

M. I.

Új társulási forma: az üdülőszövetkezet

Az elmúlt hetekben megkezdődött a Velencei-tónál, a Balatonnál, Szolnokon a Tisza-partján, valamint a Mátra és a Bükk-hegységben az első üdülőszövetkezetek szervezése. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják — mint a SZÖVOSZ-ban is megállapították —, hogy érdemes és szükséges az üdülőszövetkezetek létrehozását napirendre tűzni hazánk valamennyi üdülő- és nyaralóhelyén, a városokban és az ipari településeken egyaránt.

Az idén nyáron is országsszerte megteltek a szakszervezeti üdülők, azonban egyre nagyobb mértékben jelentkezik az igény az egyéni üdülési lehetőségek, illetve a hét végi „aktív” pihenés, a kiskertekben való foglalatosság iránt. Ezt az igényt figyelembe veszik törvényeink is, például a telektörvény elismeri minden magyar állampolgár üdülőtelekre vonatkozó jogosultságát. A lehetőséggel azonban még csak kevesen, jobbra a magasabb jövedelemmel rendelkezők tudnak

élni. A telekvásárlás és az építkezés nagy anyagi befektetést igényel, s ha minderre a pénz már megvan, a telekhiány miatt még mindig adódhatnak nehézségek. Am a szövetkezeti forma keretében olcsóbb, több, kényelmesebb üdülőt lehet építeni.

Kocsik — százszámra

Az augusztus a szabadságok hónapja. Csehszlovák, lengyel, NSZK és még sok más rendszámot viselő kocsik sorakoznak naponta száz- ezerszámra a rüzskei határállomáson, hogy utasaik az Adria hullámaiban pihenhessék ki az egész évi munka és a kánikula fáradságait. Főként hét vége felé nővekszik meg számuk. Jönnek, végeláthatatlan sorokban érkeznek a határra, mindkét oldalról. A vámiszték és az útlevélkezelők jól végzik munkájukat a kánikulában is. Dolgoznak, hogy a nyaralni igyekvőknek minél kevesebb idejűk vessék kárba

Barbárok

Nyomukban pusztulás volt, ahol csak megjelentek. Palotákra vetettek csóvát, de szétzúzták a büszke szobrok fejét is, a festményeket összeszúrkálták, és letaposták a virágzó kerteket. Barbárok — suttogták rettegve és megvetően a legyőzöttek. Barbárok — dühöngünk ma is, ha a törött szobrokra, lerángált koszorúkra, széttaposott virágágyásokra, bemocskolt falakra téved tekintetünk.

Önkéntelenül is azok a jelenetek jutnak eszébe az embernek, amelyeket nem is olyan régen látott: a várost, a gátakat védőknek sokszor még arra is volt erejük, hogy a lázas sietségben is megkímélik a rózsatöveket, a félszen rázkódó bokrokat. Amikor tehették, vigyáztak arra, hogy minél kevesebb pusztítást hozzon a pusztítás elleni harc.

Néhány méterre a parktól, ahol a kiskatonák ültették át óvatosan a fenyegetett rózsákat, csillog a Hungária-szálló büszkesége, a homályos üveglapokkal bekerített kerthelyiség. Gazdáinak nehezebb ellenfele akadt még az alattomos támadó víznél is: alig győzik kijavítani a meglehetősen drága üvegtáblákat, amelyek közül egyet-kettőt minden hónapban betör valamelyik ösztöneiben barbárnak maradt honfitársunk ökle. Vagy éppen téglája. A kerthelyiség előtt pedig csuda tudja hányadszor kellett kijavítani a Dankó-szobor hegedűjét.

A barbárok itt élnek köztünk. Ahogy a nehéz hetekben a tízezrek között csak néhányan akadnak, akik visszaélték helyzetükkel, azok sincsenek sokan a százhuszezerhez viszonyítva, akik éjszakai fenyegetkedéseikkel megkeserítik mindennapjait a városzerető embereknek. De ahhoz éppen elegendő, hogy szobrot törjenek, hogy üveget zúzzanak, hogy tönkretegyék értékeinket. Kétségbeesett lakók panaszoznak most már nap mint nap, hogy a Csirkecsárda vendégei illemhelynek használják házuk falát, lemondóan legyintenek az illetékesek, ha a Honvéd téri lámpák kerülnek szóba: meg sem érdemes csináltatni őket.

Ne legyünk lokálpatrióták: máshol még cifrább dolgok is akadnak. A Magyarország című lapban kétoldalas cikk ecsetelte, hogyan teszük tönkre az utcai telefonokat a főváros nem kevésbé barbár csibészei. Micsoda hatalmas kárt okoznak ezzel — mindenkinek. Maguknak is. Mert bár a rombolás pillanatában nem jut eszükbe: velük is megtörténhet, hogy gyors orvosi segítségre lenne szükségük, de telefon csak távol van használható.

Minden példálózás erőltetett valamennyire. De egyik sincs igazság nélkül: többnyire saját zsebéből lopja ki a pénzt az, aki rombol. Elveszi azt a társadalomtól, amiből az szegyet, többet tudna adni polgárainak. S bajt bajjal tetézi: mikor országnyi gazdaságot rendít meg a kár, akkor ad még több gondot.

Nincsenek sokan. De kevés az az erő is, ami gátolná őket. Vétkesek közt cinkos, aki néma — írja a költő, s hányan, de hányan vagyunk közönyösségünkben cinkosok. Olyanok, akik inkább behunyják szemüket, csak ne kelljen észrevenniük, hogy kitépik a táblákat, megcsupázzák a fákat, a szemégyűjtőket hétrét hajlítják a sötétség vámszedői.

A szobrok letört karját beépített vassal meg lehet erősíteni, hogy ellenállóbb legyen, de nem lehet minden üvegtáblát téglalóvá varázsolni, minden utcai lámpát védőráccsal felszerelni, a parkokat tüskésdróttal bekeríteni. Nem, túlságosan sokba kerülne újabb és újabb furfanggal védeni, ami közös tulajdonunk. Az egyetlen lehetőség az, hogy különös gondokkal ügyelünk mindnyájan, nem feledjük, hogy a barbárokkal még nem temette feledhetővé a történelem.

VERESS MIKLÓS

Beiktatták hivatalába a Központi Gazdasági Döntőbizottság új elnökét

Dr. Korom Mihály igazságügy-miniszter csütörtökön beiktatta hivatalába dr. Fekete Károlyt, a Központi Gazdasági Döntőbizottság új elnökét. Ezt követően a nyugalmába vonuló elnöknek, dr. Fülöp Lászlónak átnyújtotta a Munka Érdemrend arany fokozata kitüntetését, amelyet — eredményes munkássága elismeréséül — a Népköztársaság Elnöki Tanácsa adományozott.

A beiktatásnál, valamint a kitüntetés átadásánál jelen volt Andrikó Miklós, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese, Szépvölgyi Zoltán, a budapesti pártbizottság titkára, dr. Kurucz Imre, az V. kerületi pártbizottság első titkára, dr. Máttyás Miklós, a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese, továbbá az Igazságügyminisztérium és a döntőbizottsági szervezet vezető munkatársai.

Sikerült lokalizálni

A Mecseki Ércbányászati Vállalat III-as számú üzemében, ahol kedden hajnalban veszélyes bányatűz keletkezett, sikerült lokalizálni a tüzet és így megszűnt a veszélyhelyzet. A termelés, kivéve a tűz miatt lezárt nyolc munkahelyet, most már zavartalan az üzemben. A vizsgálat tovább folyik a bányatűz keletkezési okának felderítésére.

A szíriai Bath-párt küldöttsége Budapesten

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására csütörtökön Budapestre érkezett a szíriai Bath-párt küldöttsége, amelyet Ali Ben Akil, a párt nemzeti vezetőségének tagja vezet. A delegációt érkezésekor a Ferihegyi repülőtéren Garai Ró-

bert, az MSZMP KB külügyi osztályának helyettes vezetője fogadta. Jelen volt dr. Mohamed Zakaria Ismail, a Szíriai Arab Köztársaság budapesti nagykövete és Mányik Pál, hazánk damaszkuszi nagykövete.